

LA REVISTA DE LES PERSONES GRANS

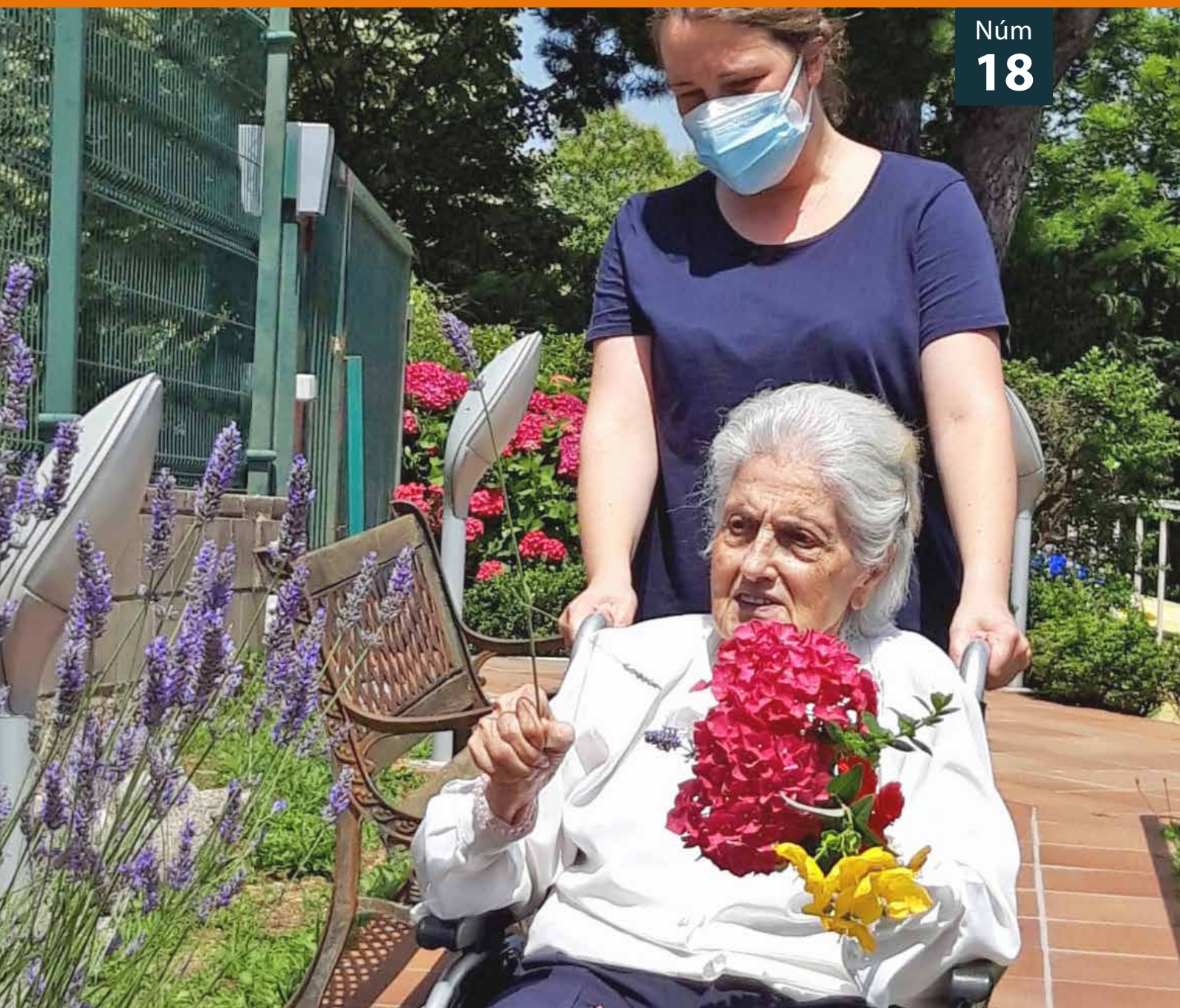
SUMEM

Octubre 2021

RESIDÈNCIA I CENTRE DE DIA
Sant Hilari Sacalm

Núm
18

04 L'impacte de
la Covid-19

07 L'impacte de la Covid-19
a Sant Hilari

11 Les noves
activitats

20 L'impacte de la
Covid-19 a la
nostra gent gran

UN AGRAÏMENT A LES PERSONES DE LA RESIDÈNCIA DE SANT HILARI

És innegable que la pandèmia ha colpejat amb molta força a la gent gran i, en especial, a les persones que viuen a les residències. És important i necessari mirar enrere, analitzar què ha succeït per obtenir-ne els aprenentatges imprescindibles per encarar el futur amb les millors garanties.

Ara, parlar de futur no és fàcil, ja que ho fem amb molta incertesa. Aquesta pandèmia encara és present, les variants del virus ens amenacen contínuament i les solucions definitives sembla que no arribin mai.

Des de l'Ajuntament de Sant Hilari volem enviar un missatge d'esperança amb la intenció que tots i totes encarem el futur amb les millors perspectives.

Estem convençuts que, com a societat, hem estat capaços d'analitzar el que hem viscut els darrers mesos i això ens permet treballar amb uns protocols cada vegada més segurs. Però, sobretot, cal valorar la dedicació i l'esforç que els professionals de les residències heu demostrat durant aquests mesos de pandèmia, mostrant sempre un ferm compromís de solidaritat i estimació als nostres avis i àvies.

La residència de Sant Hilari ha estat sempre un exemple per la seva manera d'atendre i acompanyar a les persones i vull aprofitar aquestes quatre ratlles per reconèixer i agrair la seva implicació en uns moments tan complicats. Estic convençut que la clau de l'èxit radica en la dedicació de cadascuna de les persones que estan al servei de la residència. Des de l'Ajuntament seguirem acompanyant a la residència, als seus treballadors i treballadores, i en les persones que hi viuen i a les seves i a les famílies amb tot el nostre esforç.

Jordi Moragas Rotllant

Regidor de Salut i Benestar Social de l'Ajuntament de Sant Hilari

EDITA

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

Parc Científic i Tecnològic de la UdG
Edifici Narcís Monturiol
Emili Grahit, 91. Bloc B – 3a Planta
17003 Girona
Tel. 972 439 168
info@sumaracciosocial.cat
www.sumaracciosocial.cat

ABRIL 2021

PRESIDENT:

Josep Maria Vidal

DIRECCIÓ GENERAL:

Estanis Vayreda

COMITÈ DE DIRECCIÓ:

Mariona Rustullet (directora
tècnica)

Gabriel Llagostera (director de
gestió de persones i organització)

Salvador Peña (director
administració i finances)

DIRECTORA DEL CENTRE:

Gemma Puig

COORDINACIÓ I EDICIÓ:

Anna Tarafa (responsable de
comunicació)

REDACCIÓ:

Equip de professionals del centre
Anna Tarafa

DISSENY I MAQUETACIÓ:

Estudi Oliver Gràfic

FOTOGRAFIES:

Arxiu fotogràfic de SUMAR

PERIODICITAT:

Anual

www.sumaracciosocial.cat

A principis del 2020, ningú, arreu del món, podia preveure tot el que ens venia a sobre. Ni tan sols dies abans del 14 de març érem conscients que una pandèmia en l'àmbit mundial sacsejaria de tal forma la nostra societat que ens portaria canvis importantíssims en el nostre dia a dia i en el futur immediat.

La Covid-19 ha afectat arreu del planeta i en tots els àmbits: sanitari, social, econòmic... a tothom, provocant estralls amb la gent gran. I a les residències s'ha patit de valent. Hi ha un abans i un després del 14 de març de 2020 i segurament poques coses són o seguiran essent iguals per a molts de nosaltres, però la capacitat humana de superar les adversitats ens permet continuar endavant i adaptar-nos a les noves situacions que tenim i tindrem.

La Covid-19 va trencar de cop una línia de treball a la residència de Sant Hilari i a totes les residències de gent gran. L'emergència sanitària ens va agafar per sorpresa, com també el fet de trobar-nos el virus a dins de la residència, sense ser conscients de tot el que ens venia a sobre.

El virus ens va obligar a canviar prioritats de manera immediata. Ens va obligar a deixar de banda les activitats per centrar-nos a combatre'l. Durant unes quantes setmanes vam patir de valent, amb molts moments d'angoixes i incerteses. D'aquells dies i setmanes ja ha passat més d'un any, però el seu record encara és i hi serà durant molt de temps.

El 2020 va ser un any molt complicat que va acabar amb la campanya de vacunació contra la Covid-19 i amb l'esperança d'un millor 2021. D'això ja fa més de 6 mesos i, a poc a poc, anem tornant a la normalitat. Hem recuperat les sortides a l'exterior, les passejades pel municipi o la tornada als domicilis familiars que ens han aportat una gran dosi d'aire fresc i de confiança!

Aquesta revista n'és també un altre exemple. Després d'un any i mig recuperem aquest mitjà de comunicació amb vosaltres que us aporta una altra perspectiva del centre i que complementa la resta d'informació que rebeu, sigui presencialment o telemàticament.

Per acabar, volem aprofitar aquest espai per agrair la col·laboració de tothom al llarg d'aquest any llarg de pandèmia. Persones usuàries que avisen quan algú porta la mascareta sota el nas, famílies que segueixen estrictament les mesures de seguretat i prevenció, professionals treballant en un estat de vigilància constant, però a la vegada mantenint la qualitat en l'atenció per oferir el benestar que ens demanen les persones que assisteixen al centre; l'Ajuntament, per tot el suport facilitat... Totes les accions, per petites que siguin, aporten el seu granet de sorra per fer front de la millor manera possible a la pandèmia i s'agracien.

Josep Mª Vidal i Vidal. *President*

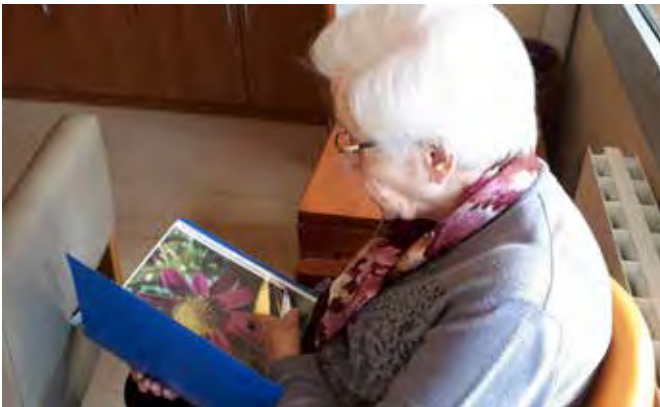
Estanis Vayreda i Puigvert. *Director General*

L'IMPACTE DE LA COVID-19 A LES RESIDÈNCIES DE GENT GRAN

La crisi sanitària sense precedents que ha suposat la Covid-19 a la societat, en general, s'ha acarnissat en molts centres residencials de gent gran. I malauradament també ho va fer a la Residència de Sant Hilari durant les primeres setmanes de la pandèmia.

El RD Llei 7/2020 del 12 de març de 2020 va suposar el tancament immediat de les residències. Ningú podia entrar ni sortir dels equipaments a excepció dels treballadors i ningú preveia un confinament domiciliari d'uns 3 mesos de durada ni tot el que vindria després.

A més de les setmanes llargues i feixugues que vam passar, es van activar de manera immediata múltiples accions i protocols per fer-hi front que us resumim a continuació.

L'emergència sanitària. Principals actuacions dutes a terme a partir del 13 de març.

- Activació dels protocols facilitats pel Departament de Salut i de Treball, Afers Socials i Famílies, de la Generalitat de Catalunya.
- Anul·lació dels serveis de centre de dia a totes les residències fins a nova ordre.
- Confinament de les residències. Queden prohibides les entrades i sortides del centre de famílies i residents, així com de qualsevol persona que no sigui treballador de l'equipament.
- Increment de la comunicació telefònica, sobretot a través de videoconferències, amb les famílies.
- Distribució d'EPIS i de protocols d'actuació.
- Sectorització d'espais. Planificació de zones d'aïllament davant la possibilitat d'haver d'aïllar persones positives de Covid-19 i tallar la cadena de contagis.

- Canvis d'espais dins el mateix centre o altres espais alternatius, fora de l'equipament.
- Subministrament de Tests de detecció i cribratge per realitzar proves seguint els protocols establerts i les necessitats de cada moment.
- Es facilita la sortida al domicili familiar de les persones grans que donen negatiu per Covid-19.
- Realització de plans de contingència específics per a cada una de les residències.
- Reprogramació dels torns de treball i creació de grups bombolla de treball.

- Pla de formació específic Covid-19, en línia, pels professionals d'atenció directa.
- Increment de la neteja i desinfecció d'espais.

Actuacions específiques per a les persones residents afectades per la Covid-19.

- Aïllament de les persones que donen positiu, de les persones que presenten símptomes i d'aquelles que han estat en contacte amb una persona que ha donat positiu.
- Comunicació diària a l'Ajuntament, titular del servei, dels casos positius detectats i de la seva evolució.
- Videoconferències amb les famílies.
- Activació d'un protocol específic de desinfecció i neteja d'espais i articles en contacte amb la persona infectada.
- Realització de tests a tots els contactes estrets de la persona que ha donat positiu.

El desconfinament.

El desconfinament començarà a mitjans del mes de maig en aquells centres on no hi ha cap cas positiu de Covid-19. La resta ho anirà fent a mesura que tots els residents donin negatiu.

LA NOVA NORMALITAT

Tot i el fort impacte patit per la Covid-19, i les mesures d'higiene i de seguretat extremes que cal seguir per evitar qualsevol risc de contagi, a les residències s'intentarà mantenir una vida normal i passar bones estones. Es procurarà mantenir l'alegria, la il·lusió i les ganes de sentir-se bé un mateix. I en la mesura del possible, s'adaptaran les rutines i les activitats a la 'normalitat' de cada dia.

L'IMPACTE DE LA COVID-19 A LA RESIDÈNCIA DE SANT HILARI SACALM

A càrrec de **Gemma Puig**, directora del centre

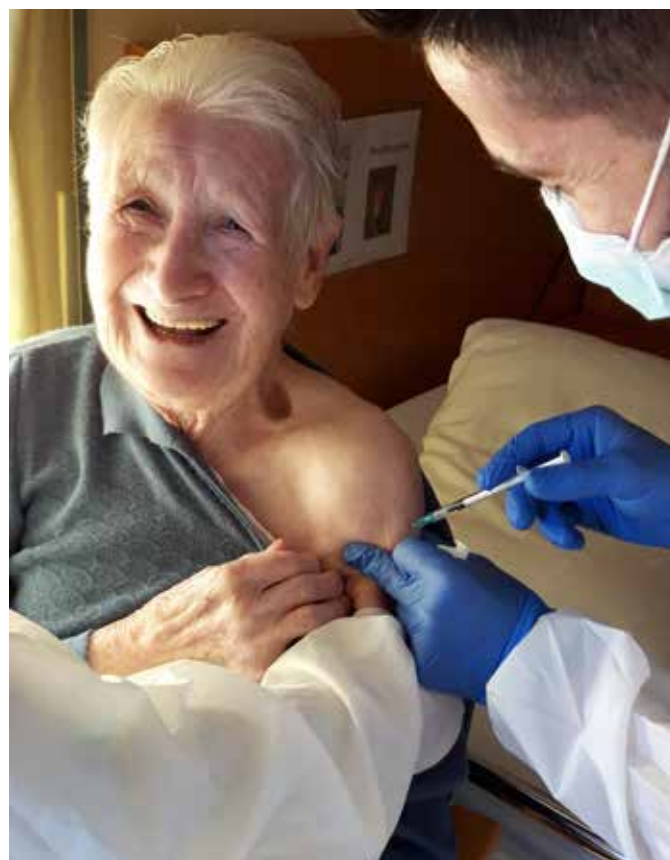
El 22 de març de 2020, una setmana després de la declaració de l'estat d'alarma, 4 persones manifesten símptomes possibles de Covid-19.

Es truca al Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) en un moment en què es comença a activar el servei d'epidemiologia de Catalunya. El servei està desbordat i tot és molt confús. Conflueixen mancances de coneixements i experiència, amb falta de recursos, estructurals i de protecció davant del virus.

Ens hem d'espavilar i, a la vegada, reaccionar de pressa per intentar controlar al virus com més aviat millor. I activem diverses accions.

Una és la realització de 3 preses de constants vitals al dia així com una observació acurada dels possibles símptomes sospitosos d'infecció de coronavirus. I en cas de sospita, es posarà en coneixement de l'EAP referent. No serà fins al mes de juliol que s'ensenyarà a realitzar proves PCR a l'equip d'infermeria.

Després vindrà el pla de contingència i, posteriorment, la vacunació que, a poc a poc, ens anirà tornant a la normalitat.

Cronologia dels principals fets viscuts

(Març 2020 – Gener 2021)

MARÇ 2020

- Aillem totes les persones residents a les seves habitacions i es fan testos a les 4 persones que presenten simptomatologia compatible amb la Covid-19 des del servei d'epidemiologia de Catalunya; tres d'elles donen positiu.
- Posteriorment es fan testos a la resta de persones que viuen a la residència i a tots els professionals. Un total de 120 PCR que compra SUMAR.
- Els resultats: 37 persones residents infectades i 32 negatives; 10 professionals positius i 41 negatius.
- Contactem amb l'Hotel Vilar Rural de Sant Hilari per separar les persones que han donat negatiu de la resta. S'instal·len a les seves instal·lacions 27 persones.
- Un equip de professionals externs de la residència es confinen al Vilar Rural amb les persones usuàries durant 7 dies.
- S'incorporen professionals d'altres equipaments de SUMAR per cobrir les baixes del personal infectat i cuidar les persones grans.
- Una empresa homologada en desinfeccions desinfecta setmanalment tota la residència.

ABRIL 2020

- Un total de 24 persones positives sense simptomatologia o simptomatologia lleu es deriven a l'Espai ORPEA de Girona.
- Es tanca el primer pis de la residència. Es neteja i desinfecta, i no es tornarà a obrir fins a finals del mes de maig.
- Les persones positives amb símptomes o en una fase de final de vida es reubiquen al segon pis.
- Les persones sense símptomes ubicades a l'Hotel Vilar Rural tornen a la residència i es reubiquen en el tercer pis.
- Es reorganitza el personal per evitar cap contacte entre les dues unitats, tant de dia com de nit.
- Es realitzen 30 tests ràpids d'anticossos (comprats per SUMAR) a les persones que van donar negatiu i no han tingut símptomes. Els resultats són 9 persones usuàries i 12 professionals que tenen anticossos.
- SALUT comença a realitzar test PCR amb el suport de l'equip d'Open Arms.
- Tornen a la residència 2 persones instal·lades a l'Espai Orpea. L'última tornarà el 9 de juny.

MAIG 2020

- Personal de SALUT i de Metges Sense Fronteres visiten la residència per donar-nos suport i validar els procediments implantats, així com les mesures de protecció i els circuits d'aïllament elaborats per intentar evitar contagis.

JUNY 2020

- Es duu a terme el primer pla de contingència que s'anirà modificant en funció de les indicacions de SALUT.

ABRIL-OCTUBRE 2020

- Al llarg d'aquests mesos es van realitzant reubicacions de les persones. Al mes d'octubre disposem de 3 unitats de convivència on les persones de cada unitat no tenen contacte amb les persones de les altres. Així reduïm la probabilitat de transmissió i podem mantenir les activitats habituals.

OCTUBRE-DESEMBRE 2020

- En funció de les possibilitats organitzatives de cada residència, la Generalitat recomana unitats de convivència de 10-15 persones. La distribució a finals d'any és la següent:

- Primer pis: 22 persones usuàries i una habitació d'aïllament.
- Segon Pis: 14 persones usuàries i 3 habitacions d'aïllament (una és per a les noves incorporacions).
- Tercer pis: 19 persones usuàries i una habitació d'aïllament.

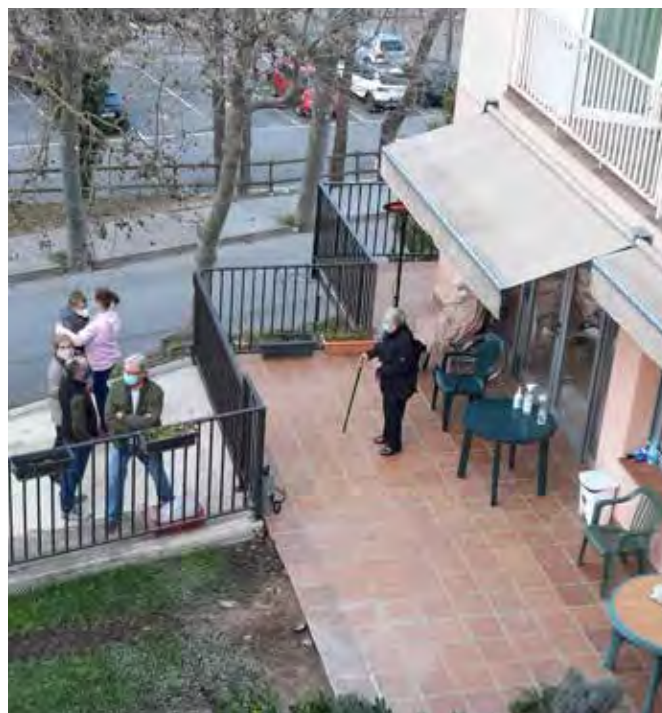
- Les habitacions d'aïllament permeten:
 - Implementar amb èxit mesures de sectorització.
 - Millorar la capacitat d'aïllament dels casos probables o confirmats.
 - Atendre millor a les persones residents asimptomàtiques positives i amb curs lleu de la malaltia.

GENER 2021

- Comencem l'any amb la primera dosi de la vacuna i una xerrada informativa sobre la aquesta.
- De manera intermitent i programada, les famílies poden començar a entrar a la residència.
- A poc a poc anirem recuperant les activitats de la vida diària.

OCTUBRE 2021

- Administració de la tercera dosi de la vacuna a les persones grans.

Sant Hilari, centre sentinella per fer seguiment de l'incidència de la pandèmia

La residència és un dels centres sentinella establerts per la Generalitat de Catalunya per obtenir un mostreig representatiu de la incidència del virus al territori.

La xarxa de residències sentinella té com a objectiu identificar de manera precoç incidències en diferents àrees del treball diari de les residències de gent gran i permet detectar necessitats i àrees de millora, per tal d'ajudar a planificar i aportar solucions de manera proactiva i precoç.

Les residències seleccionades estan distribuïdes per les diferents regions sanitàries i hi estan representades les diverses tipologies d'equipaments per a gent gran.

Elaboració del Pla de Contingència

El Pla de Contingència és el document que recull les mesures de protecció i les actuacions específiques a la residència per prevenir el risc de contagi i minimitzar el seu impacte davant la sospita o confirmació d'un cas positiu per Covid-19.

Inclou la capacitat de sectorització de la residència i els procediments a seguir d'aïllament per evitar la transmissió dins el centre davant d'un cas positiu i els seus contactes estrets.

Estableix zones brutes, vermelles i grogues en funció del risc de Covid-19, i zones netes o verdes on no hi ha risc de Covid-19.

Defineix els circuits del personal i dels EPI que cal utilitzar a cada zona.

Defineix els circuits dels proveïdors, l'alimentació, la roba neta i la bruta, els residus, els medicaments, els èxits...

Especifica els protocols i mesures higièniques, de neteja i desinfecció de les diferents zones.

Concreta l'organització dels equips de treball de cada zona.

Determina la capacitat màxima de sectorització, és a dir, el nombre de casos i contactes que pot assumir una zona sense comprometre la seguretat de la resta de residents. Però és flexible i té en compte que la situació epidemiològica del centre pot canviar i pot ser necessari adaptar les mesures determinades.

TORNADA A LA NORMALITAT I NOVES ACTIVITATS

El manteniment de la distància social i el risc de transmissió del coronavirus a través de l'ús compartit de materials han condicionat la major part de les activitats del dia a dia. No obstant això, hem adaptat les activitats als temps que estem vivint i hem après nous hàbits de treball.

ACTIVITATS DIÀRIES

Perruqueria al jardí

Cura de l'hort i de les plantes

Fem ous ferrats

Jocs de taula

Labors

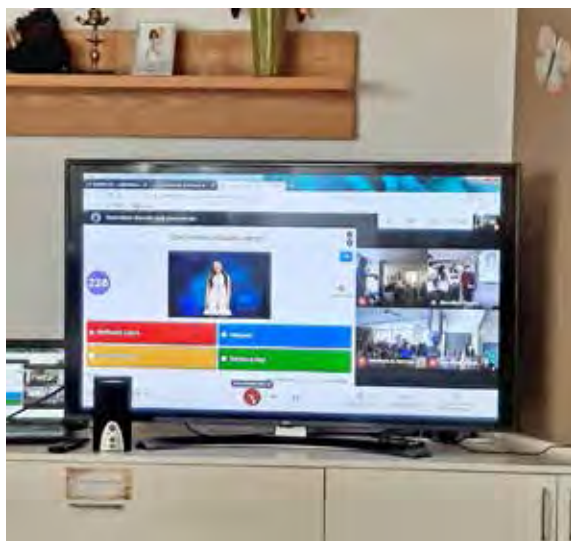
Quina

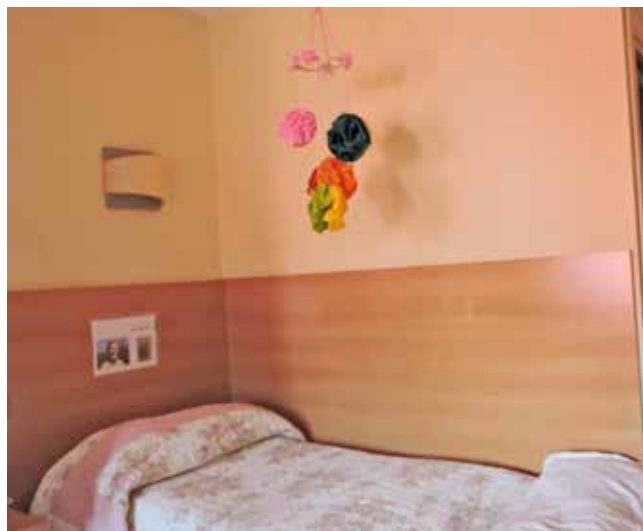
Activitats de la vida diària

Intercanvis intergeneracionals

Mòbils d'estimulació

CELEBRACIONS

Sant Valentí

Carnestoltes

Sant Jordi

11 de setembre

Aniversaris

Balls

CONEIX LES NOSTRES PROFESSIONALS

ENTREVISTA A ...

GEMMA PUIG

Directora tècnica de la residència

Gemma, com comencem...

Doncs amb un record i agraïment.

Un record per a les persones que ens han deixat pel camí. I un agraïment per la confiança, la paciència, per les mostres d'agraïment de les famílies. Per les persones que van formar 'l'equip' de les primeres setmanes i que la 'por' els va donar la força per tenir cura de les persones grans.

Van assumir el risc personal i van posar tot el seu saber ser i saber estar per tenir cura i acompanyar des de la tendresa.

I també un agraïment per totes les persones, a títol individual o en nom d'empreses i entitats, que ens van fer arribar material. I a tot l'equip de SUMAR i de l'Ajuntament de Sant Hilari per estar sempre al nostre costat.

Qui no recorda les notícies que ens venien de Wuhan, de la Xina. "Moren persones amb una pneumònia sense una causa clara", sentíem. Que lluny que era i tan a prop que ho teníem! Itàlia i nosaltres! És una grip, pensàvem tots!

Els primers símptomes són febre, tos i dificultat respiratòria. Res d'estrany, són símptomes que tenim cada any quan arriba la grip. I a mesura que passen els dies s'observen altres símptomes, com ara digestius...

Qui està preparat per viure un tsunami així? El desconeixement, la manca de recursos, la capacitat de propagació del virus, la gravetat de la malaltia... En poques hores la persona empitjorava i ja no s'hi podia fer res.

Com recordes la declaració de l'estat d'alarma?

Ens ho capgira tot. En una residència on no hi ha horaris de visites i hi ha llibertat d'entrar i sortir, de cop i volta es tanca tot, fins i tot el servei de centre de dia. I encara avui tenim restriccions i controls de les visites!

Durant la primera setmana hi ha neguit per les notícies que s'escolten als mitjans de comunicació. Ens toca resignar-nos, ara ens toca viure això, ens dèiem.

I arriba el 21 de març...

El dilluns 23 el servei d'epidemiologia realitza test PCR a les 4 persones amb símptomes i ens indica que si alguna d'elles dona positiu, s'aïllarà a tothom.

És en aquest moment quan SUMAR decideix fer PCR a totes les persones usuàries i a tots els professionals. Les proves es faran entre el 25 i 26 de març.

Estàvem acostumats a escollir l'espai més adient i el moment més oportú per donar males notícies. A donar les explicacions corresponents i a preveure què podia passar i com. Però tot això se'n va anar en orris de cop i volta. Les famílies no podien entrar i el contacte amb elles només podia ser per telèfon o videotrucada. Ens faltaven mans per cuidar totes les

persones que vivien a la residència com es mereixien i també s'havia d'anar informant les famílies, que trucaven neguitoses, angoixades i impotents.

Ens havia arribat un tsunami i calia reorganitzar-nos. Calia tenir cura de la gent gran, però també s'havia d'informar les famílies. I vam redistribuir tasques per atendre tothom de la millor manera possible. Unes tasques a les quals també es van afegir els trasllats de persones negatives a l'Hotel Vilar Rural, el retorn de nous positius o els trasllats a l'Espai Orpea de Girona de les persones amb símptomes lleus.

I amb tot això, la situació em va agafar amb una baixa laboral per motius personals que m'impossibilitava entrar a la residència. Va ser complicat no estar físicament a la residència, al costat de la gent gran, de l'equip i sabent que la família tampoc hi podia estar. Vaig sentir un petit alleujament quan es va prendre la decisió que un familiar es podia confinar fins a l'últim moment per ser al costat de la seva persona estimada. Van ser tres setmanes molt llargues en què les persones anaven morint.

Quan comenceu a recuperar-vos una miqueta?

Recordo que el Divendres Sant es van fer tests d'antígens i van aparèixer anticossos a persones que no havien tingut símptomes. També recordo comunicar a la Teresa que era positiva. Era el mes d'abril i es va sorprendre de la notícia quan tot just començava a recuperar el gust. "El vaig perdre per Nadal!", em va dir. I a la seva història clínica s'hi detallava pneumònia, gastroenteritis i lesions a la pell.

Les principals mostres d'alegria van arribar quan van començar a tornar les persones que estaven a l'Espai Orpea de Girona. "Gemma, he anat de viatge!", em va

dir l'Antònia. A mitjans de juny ens donen els últims resultats PCR i vam tenir una bona revetlla!

"La cuca", com en diu la Núria, ens ha obert els ulls. Els éssers humans som fràgils i dins les residències hi viuen persones amb una gran fragilitat. Però alhora, aquestes persones ens han demostrat que tenen una gran fortalesa i una gran capacitat d'adaptar-se a tots els canvis necessaris.

El llarg confinament viscut ens ha donat i ens està donant una gran lliçó de vida.

No podem deixar de caminar i tampoc perdre de vista que després de la joventut ve sempre la vellesa.

Un agraïment especial

Des d'aquestes línies també vull aprofitar per fer un especial agraïment al doctor Joan Castells, a la Farmàcia Muntalt de Sant Hilari Sacalm i a la doctora Gemma Pintó pel seu suport i col·laboració durant les 24 hores del dia, de dilluns a diumenge, durant el malson de les setmanes que vam viure. Els vam tenir al nostre costat a qualsevol hora i moment que els vam necessitar. I també a totes les persones que segueixen treballant per tenir cura i acompanyar a la nostra gent.

Al mes de març la prioritat va ser la seguretat de les persones que vivien i treballaven a la residència i pràcticament es van cobrir només les necessitats bàsiques. I a mesura que la situació va anar millorant, es van anar incorporant altres necessitats.

En aquest punt, el coneixement de la història de vida de les persones i dels seus gustos i preferències ens va permetre oferir petits detalls per fer més "fàcil" el confinament.

I al mes de juny es va crear un protocol d'activitats en temps de covid-19 per adaptar les activitats, els materials utilitzats i de l'equip, a la nova situació.

L'IMPACTE DE LA COVID-19 A LA NOSTRA GENT GRAN

Com es van sentir a l'inici del confinament? Com vam viure les setmanes sense sortir de la residència? Com han assumit les noves mesures de desinfecció i seguretat?

PARLEM AMB...

La Núria, en Josep, la Mª Àngels, la Neus i l'Antònia

Tots han passat la Covid-19

Com vau passar la COVID-19?

- Jo no em trobava malament, però ens van fer la prova a tots i va resultar que tenia el virus.
- Jo pensava que no me'n sortiria. Veies les notícies que tanta gent es moria, i companys de la residència també. Estava molt espantada.
- Vam haver de marxar de la residència a un altre lloc. A mi, això no em va agradar gens. M'agrada viure

aquí, aquí tinc totes les meves coses i també es menja millor!

Recordeu com us vau sentir?

- Amb molta tristesa per no veure als nostres familiars i també per haver d'estar tancats a les habitacions sense sortir.
- Una pena molt gran de veure que tanta gent es moria.
- Ràbia de no poder sortir al carrer quan jo em trobava bé.

- Tenia por de trobar-me malament i morir-me.
- Estava trista, passava moltes estones sola.
- Jo tenia por de no poder tornar a caminar després de tant de temps quieta. Per sort, de mica en mica vaig millorant.

Com va viure el fet de no poder estar amb els vostres familiars?

- Va ser molt dur. Em venien a veure cada dia i de cop, res de res.
- Patia perquè ells estiguessin bé.
- Sort que almenys els vèiem per telèfon i podíem parlar-hi una estona. Esperava el moment del dia que pogués parlar amb ells.
- Trobava molt a faltar les abraçades i els petons.

Quines activitats fèieu abans de la COVID que es van haver de deixar de fer?

- Moltes! Podíem sortir al carrer, fèiem ball, gimnàstica, bingo, venien els nens i nenes de les escoles, venia el mossèn, les festes...

I ara, heu pogut reprendre aquestes activitats?

- Algunes sí, com ara la gimnàstica, el bingo... I ara podem tornar a sortir a passejar i al poble.

Hi ha algunes activitats que es facin de manera diferent?

- Les trobades amb el mossèn i amb els nens i nenes ara les fem per l'ordinador. Almenys així ens podem veure!

Hi ha alguna cosa que voleu agrair?

Les cuidadores ens van cuidar molt bé, sort en teníem d'elles. Tot el personal que ens atenia ens donava molt suport.

Respecte a les mesures de seguretat que s'han de seguir, què en penseu?

- Hem estat massa temps tancats, tothom podia sortir menys nosaltres.
- La mascareta molesta a vegades, però si s'ha de portar, es porta.

Aquesta pandèmia, us ha recordat algun moment viscut durant la vostra infància o joventut?

- A mi em recordava els temps de la guerra. Tothom tancat a casa, amb toc de queda, sense poder veure als teus familiars, i amb la por de no saber quan s'acabarà.

Carme Donadeu, filla de Montserrat Canaleta

Carme, la teva mare ha superat la Covid-19 amb 90 anys. Què recordes de la situació viscuda?

Recordo que em van comunicar que traslladaven la mare d'habitació perquè la seva companya havia donat positiu. Vaig pensar que perdríem la mare. Si havien compartit habitació i bany era inevitable que no tingués el virus. Penso que vaig fer el dol en aquells quatre dies.

La primera PCR que li van fer va sortir negativa i va ser un alleujament. Però les notícies que arribaven eren molt dolentes. Molts familiars de coneguts de la residència els anaven perdent.

Recordem amb un petit somriure i com a anècdota quan es volia traslladar la mare al Vilar Rural. No va arribar a anar-hi i sospitem que es va amagar abans de marxar, ja que més tard la vam trobar estirada al llit amb la jaqueta posada, i adormida.

No sabem si no hi volia anar o no es volia esperar. Foren moments complicats i els canvis, als ancians, els afecten molt. L'endemà va agafar algunes dècimes i ja no hi va anar.

I amb tot això, la mare també va caure i es va fer un trau. La van ingressar unes hores a l'Hospital de Vic, en observació.

No la vaig poder veure fins a l'endemà i literalment només durant 1 minut. La mare no em va reconèixer i vaig pensar que potser era l'última vegada que ens veiem. Va ser molt dur!

Llavors van arribar cinc PCR positives. Què vas pensar quan et van comunicar els resultats?

La mare sempre va ser asimptomàtica, però feia patir. A casa pensàvem que en un moment donat el virus podia ser més fort que ella i guanyar la batalla. Però només va agafar algunes dècimes un dia.

Com et vas sentir amb la prohibició de les visites a la residència?

Molta frustració i afligida. Si la situació era difícil a casa, imaginar el grau de vulnerabilitat dels avis em feia sentir molt malament.

Et van semblar apropiades les mesures de seguretat que es van prendre?

Suposo que eren les correctes. També les de protocol. Poca cosa hi podíem dir.

Durant les videotrucades, com veies la mare? Et va semblar una bona opció que no es poguessin fer visites?

La mare té poca visió i poca oïda, i això dificulta molt les videotrucades, ja que gairebé no ens veu en una pantalla tan petita i no sent el que ens diem. I cal que una persona li vagi dient a l'orella. Les noves tecnologies no estan pensades per aquestes persones. No interactuen bé.

Creus que la teva mare va entendre el que estava passant?

Crec que no. No copsava les dimensions de la pandèmia.

Quan la vam tornar a visitar, la mare em preguntava si a Folgueroles també portàvem mascareta. Tots, em deia? Sí, mare, li deia jo. Tot el món. Han tancat els bars i restaurants i jo no podia canviar de poble. Cada setmana treia el tema. Ella es pensava que només passava a la residència.

Et vas sentir ben informat/acompanyat pel personal de la residència?

Sí, des del primer moment la comunicació va ser fluida i regular.

Què et va produir més angoixa, l'aïllament o el fet que s'hagués contagi de la Covid-19?

Tot plegat. L'aïllament va ser molt dur per a tots. A casa estàvem tots junts passant el mal tràngol i la mare estava sola. I la majoria del temps aïllada a l'habitació entre quatre tristes parets.

La malaltia era persistent a la residència i estava fent estralls entre els residents i la loteria estava comprada. Podia tocar a qualsevol.

Quin va ser per a tu el moment més dur de la pandèmia?

El dia que ens van comunicar que la companya de la mare era positiva i havien fet la prova a la mare. L'espera dels quatre dies fou eterna. Amb els meus germans esperàvem impacients les males notícies que ens pensàvem que eren inevitables.

I el més positiu?

El fet que la mare amb 90 anys hagi estat capaç de superar aquesta terrible malaltia i encara estigui entre nosaltres. Dèbil i sense veu, però hi és per explicar-ho.

Aprofito per agrair la gran tasca del personal de la residència per acollir i cuidar als nostres familiars. La situació fou molt complicada i es visqueren situacions molt difícils. Mai els ho podrem agrair suficient.

SABIES QUE...?

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE
SANT HILARI SACALM

Consell Comarcal
de la Selva
BENESTAR SOCIAL

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

Diputació
de Girona

SUMAR

Parc Científic i Tecnològic de la UdG
Edifici Narcís Monturiol - C. Emili Grahit, 91.
Bloc B - 3a pl. - 17003 Girona
Tel. 972 439 168
info@sumaracciosocial.cat

RESIDÈNCIA I CENTRE DE DIA

Passeig 14 d'Abril, 1
17403 Sant Hilari Sacalm
Tel. 972 872 800
rggsthilari@sumaracciosocial.cat

@rggsthilari

@rgg_sthilari

www.sumaracciosocial.cat

"Tristesa pel sentiment de desbordament: sentir que no arribes a tot arreu i que no pots atendre com voldries als nostres avis i famílies".

"Un contagi més, un altre aïllament... Com ho fem? No tenim prou espai, no tenim prou EPI..."

"Adaptar-nos sobre la marxa. Passats els primers dies de pandèmia, de no tenir cap protocol d'actuació a tenir-ne un de diferent pràcticament cada dia".

"Tristesa pels moments tan durs de veure com les famílies s'acomiaten dels seus avis per videotrucada. Per veure el neguit que en els nostres avis provocava aquesta nova realitat en què ells no entenien per què havíem de portar mono, ulleres, guants, pantalles..."

"Quantes vegades ens hauran demanat: nena, per què no ets treus tot això? No entenien per què no podien sortir de l'habitació o veure a la seva família..."

"Hi ha tantes coses que no han entès molts d'ells i que encara no entenen".

*Reflexions d'una cuidadora després de les setmanes més
intenses de la Covid-19*

